

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hendriksen): Naar Udvalgsbehandlingen af dette forholdsvis let overskuelige Lovforslag, der ved første Behandling blev mødt med Velvillie fra alle Sider, har strakt sig over ca. 7 Uger, er Grunden i første Række den, at man fra en Side indenfor Udvalget ønskede nogle Oplysninger fra Handelsministeriet, og der hengik ret lang Tid, inden disse Oplysninger forelaa. Udvalget har navnlig i den sidste Tid holdt en Række Møder, og det er sluttelig, om end med noget Besvær, lykkedes at skaffe Enighed om Lovforslaget.

Udvalgets Ændringsforslag gaar ud paa at formindske det Beløb, der skal stilles til Raadighed for Prioritetslaan fra 850 000 Kr. til 500 000 Kr. og samtidig forøge det Beløb, der kan anvendes til Driftslaan fra 300 000 Kr. til 450 000 Kr. Under den Forhandling, Udvalget har haft med Repræsentanter for de to Sejlskibserederforeninger, fremhævede man fra disses Side, at det Beløb, der var foreslaaet anvendt til Driftslaan, formentlig ikke vilde slaa til, hvorimod man fandt, at det Beløb, der skulde anvendes til Prioritetslaan, var mere rundelig afsat. Herefter er der i Udvalget opnaaet Enighed om at forøge Driftslaanemidlerne med 150 000 Kr. og samtidig formindske Prioritetslaansmidlerne med 350 000 Kr.

Denne sidste Foranstaltning har adskillige Udvalgsmedlemmer haft nogen Betænkelighed ved at gaa med til, men da den højtærede Minister under det Samraad, som Udvalget havde med ham, udtrykkelig tilkendegav, at han vilde stille sig velvillig overfor en ny Bevilling senere hen, saafremt det skulde vise sig, at det Beløb, der nu stilles til Raadighed, ikke var tilstrækkeligt, har hele Udvalget sluttet sig til denne Ændring.

Vanskeligere var det at skabe Enighed om Procentsatserne for Prioritetslaan og Driftslaan. Sluttelig er man dog indenfor Udvalget enedes om, at Satsen for Prioritetslaan uforandret ansættes til 60 pCt., hvorimod man for Driftslaans Vedkommende gaar ned fra 85 til 75 pCt., hvad der naturligvis skaber forøget Sikkerhed for Statens Laanetilgodehavender. Selv om en saadan Formindskelse paa 10 pCt. betyder en Forringelse af Lovforslaget overfor Sejlskibserhvervet, har man indenfor Udvalget

alligevel fundet det forsvarligt og ogsaa det rigtigste at gaa med hertil for at opnaa Enighed. For Forslagsstillerne har den første og vigtigste Opgave været den at søge at bevare Sejlskibene paa danske Hænder, og da Prioritetslaanssatsen ikke er blevet nedsat, vil denne Opgave kunne gennemføres saaledes, som det oprindeligt var forudsat.

Det største Beløb, der kan udlaanes i et enkelt Skib som Prioritetslaan, var i Lovforslaget anført til 35 000 Kr., men det er nu foreslaaet nedsat til 30 000 Kr., hvad der for Tiden vil være tilstrækkeligt, da intet af de Skibe, der kan hjælpes efter denne Lov, i Handel og Vandel har en Værdi paa over 50 000 Kr.

Udover de her nævnte Ændringer og en Bestemmelse om, at Laanenes Størrelse fastsættes af Handelsministeren indenfor Rammerne, hvilket nøje svarer til Bestemmelser i Loven om Fiskerilaan, er der ikke nogen Realitetsændring i det stillede Ændringsforslag. Derimod er Udvalget enig om alene af lovtekniske Grunde at følge et af Ministeriet for Industri, Handel og Søfart udarbejdet Forslag.

Et Mindretal indenfor Udvalget bestaaende af Venstres Udvalgsmedlemmer har af de i Betænkningen nævnte Grunde næret nogen Betænkelighed ved at gaa med til Støtte for Sejlskibserhvervet i den Udstrækning, det her er foreslaaet, men den Frygt, som dette Mindretal har næret, deles ikke af Flertallet. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa denne Side af Sagen, idet jeg i saa Henseende skal henviser til mine Udtalelser ved Lovforslagets første Behandling. Det vigtigste er jo, at ogsaa dette Mindretal tiltræder Lovforslaget og anbefaler det.

Idet jeg saaledes paa det samlede Udvalgs Vegne skal anbefale det af Udvalget stillede Ændringsforslag, vil jeg gerne give Udtryk for min Glæde over, at dette Lovforslag, der tilstræber i nogen Grad at mildne Luften for et kriseramnt Erhverv, bliver gennemført i dette høje Ting med alle Partiers Stemmer. Dette viser, synes jeg, at der dog er nogen Mulighed for at naa frem til Forstaaelse, naar det drejer sig om at hjælpe et betrængt Erhverv; men alle Partier kunde ganske vist ogsaa slutte sig til dette Lovforslag uden at gøre Brud paa de gamle Doktriner, der i andre Spørgsmaal af lignende Art i saa høj Grad gør sig gældende. Kunde man se bort fra forhistoriske Tildragelser, er jeg overbevist om, at man i adskilligt flere Tilfælde, end der her foreligger, vilde kunne naa til det